kler

KELL EGY KIS...

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 46. szám, 2019. november 15.

A szünet szónak varázsos hangzása van a gyerekek számára. Így volt ez az én távoli gyermekkoromban is, különösképpen, ha szénszünet összetételben ez néhány napos tanítási szünetet jelentett. Kevésbé számított örvendetesnek az áramszünet. Egykor ez leginkább vasárnapon 10 óra tájban kezdődött, amikortól a templomokban a fő istentiszteletek folytak. Ilyenkor megszűnt az elektromos világítás, elnémultak – ha voltak – a hangerősítő berendezések, és mi, a ministráns gyerekek, szaladhattunk fel a templom kórusára, hogy pedálok segítségével levegőt pumpálhassunk az orgonába. Időközben pedig az ebédkészítő szüleimnek nem éppen vallásos gondolatai támadtak a villanytűzhelyen kihűlő félkész róseibni láttán. (Persze előfordulhatott áramszünet a szürke hétköznapokon is. Ilyenkor például fogorvosunk a kezelések során áttért a lábbal hajtható fogfúró használatára.)

Mindezt az az október eleji hír idézte fel bennem, miszerint „egy 2020–2021-ig tartó folyamat során Mészáros Lőrinc cége, az Opus Global Nyrt. megveszi az E.ON Tiszántúli Áramhálózati Zrt.-t. Erre a pénzt saját forrásból, illetve kötvénykibocsátással bevont forrásból teremtik elő.” *(168 Óra).* Nem kell túl nagy fantázia annak elképzeléséhez, mi történik, ha egy ellenzéki nagygyűlésen vagy egy demonstráción Mészárosék kezében lesz a kapcsoló. Ha ezt valaki lázálomnak gondolná, hadd emlékeztessem a legutóbbi választási kampányra, ahol a VIII. kerületi egy, már három órája zajló ellenzéki sajtótájékoztatón tűnt el az erősítő áramforrása éppen akkor, amikor a polgármesterjelölt, Pikó András lépett a mikrofonhoz. A vidéken csak interneten fogható ellenzéki Klubrádió adásainak időnkénti megszakadása sem látszik véletlennek, főleg Kövér László szavainak ismeretében: „most sajtószabadság van, nagyobb is, mint kellene. Főleg az internet miatt.”